

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl předsedkyní senátu JUDr. Irenou Karpíškovou jako samosoudkyní v právní věci

žalobce: **METALIS Nejdek s.r.o.**, IČO 45350582,
sídlem Závodu míru 340, 362 21 Nejdek
zastoupený Mgr. Šárkou Gregorovou, LL.M., advokátkou,
sídlem Vodičkova 710/31, 110 00 Praha 1

proti

žalovanému: **Ing. J. J.**, narozený xxx,
bytem xxx xxx, xxx xxx,
zastoupený JUDr. Tomášem Pelikánem, advokátem,
sídlem Máchova 838/18, 120 00 Praha 2

t a k t o :

- I. Žaloba s návrhem, že nárok žalobce na náhradu škody je v právním základu věci po právu a opodstatněný. Žalovaný je povinen nahradit žalobci škodu ve výši 7 412,62 Euro s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % p.a. od 15. 10. 2014 do zaplacení, popřípadě, že nárok žalobce na náhradu škody je v právním základu věci po právu a opodstatněný, že žalovaný ručí za splnění povinnosti společnosti SXXXXA Int. a.s.

uhradit žalobci pohledávku ve výši 7 412,62 Euro a že žalovaný je povinen uhradit žalobci částku ve výši 7 412,62 Euro s příslušenstvím, vše do tří dnů od právní moci rozsudku, **s e z a m í t á**.

- II. Žalobce je povinen zaplatit žalovanému náklady řízení k rukám zástupce žalovaného do tří dnů od právní moci rozsudku ve výši 150 427,20 Kč.

O d ů v o d n ě n í :

1. Žalobou, doručenou ke zdejšímu soudu dne 19. 4. 2016 se žalobce domáhal vydání rozhodnutí, kterým by soud žalovanému uložil povinnosti uvedené ve výrokové části tohoto rozsudku.
2. Žalobce tvrdil, že žalovaný byl v letech 2000 až 2015 xxx xxx společností SXXXXA Int., a. s. Žalovaný byl oprávněn za tuto společnost jednat samostatně. Usnesením Městského soudu v Praze č. j. MSPH XXX-A-11 byl prohlášen úpadek společnosti SXXXXA Int., a. s., když žalobce má vůči této společnosti splatné pohledávky celkem ve výši 840.203,16 EUR. Společnost SXXXXA Int., a. s. byla v úpadekové situaci již řadu měsíců před podáním návrhu na zahájení insolvenčního řízení, neboť první (bezúspěšný) návrh na zahájení insolvenčního řízení byl podán samotnou společností SXXXXA Int., a. s. již dne 25. 4. 2014. Žalobce dále tvrdil, že žalovaný, který byl statutárním zástupcem společnosti SXXXXA Int., a. s. odpovídá za škodu, vzniklou žalobci nedobytností jeho pohledávek, kterou způsobil žalovaný svojí nečinností, a to v souladu s ust. § 99 zák. č. 182/2006 Sb. (dále insolvenční zákon) a v souladu s ust. § 68 zák. č. 90/2012 Sb. o obchodních korporacích, když je zřejmé, že nejednal v souladu s povinností řádného hospodáře a nepodal včas insolvenční návrh. Žalobce v tomto řízení uplatňuje pouze část své pohledávky za dodání zboží na základě objednávky společnosti SXXXXA Int. č. 90000032 z února 2014. V té době již žalovaný věděl, že se společnost SXXXXA Int. a. s. nachází v úpadku, že cena za toto zboží nebude uhrazena a že pohledávka žalobce zůstane v insolvenčním řízení neuspokojena. Přesto zboží přijal. Žalobce přihlásil do insolvenčního řízení částku ve výši 23 477 273,88 Kč, žalovaná částka je velmi drobnou částí vzniklé škody žalobci, jedná se o 2% uspokojení z částky 23 milionů Kč. Vzhledem k tomu, že insolvenční řízení společnosti SXXXXA Int., a. s. v době podání žaloby nebylo ukončeno, dával žalobce v úvahu vydání rozhodnutí o tom, že nárok žalobce na náhradu škody je v právním základu věci po právu a opodstatněný, což učinil vedle návrhu na zaplacení částky 7.412,62 EUR s příslušenstvím z obou titulů. Na tomto návrhu setrval i později.
3. Žalovaný původně navrhl žalobu zamítnout z toho důvodu, že v době prvního rozhodování soudu prvního stupně tvrzená škoda ještě nevznikla a žaloba byla předčasná. Odkázal na rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp.zn. 25 Cdo 2625/2003 a sp.zn. 29 Cdo 4968/2009. Následně (poté, co Vrchní soud v Praze usnesením ze dne 20. 2. 2018 č. j. 13Cmo 33/2017-102 původní rozsudek Městského soudu v Praze č. j. 11Cm 30/2016-79 ze dne 6. 9. 2017 zrušil), doplnil svá obranná tvrzení takto: žalovaný především uvedl, že neporušil svou povinnost dle § 98 zákona č. 182/2006 Sb., insolvenčního zákona podat insolvenční návrh bez zbytečného odkladu poté, co se dozvěděl nebo při náležité pečlivosti měl dozvědět o úpadku spol. SXXXXA a uplatnění odpovědnosti žalovaného dle § 68 odst. 1 zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích, vůbec nepřichází v úvahu. Žalovaný a celé tehdejší představenstvo společnosti SXXXXA jednali jako řádní hospodáři zcela v souladu se svými zákonnými povinnostmi, dle § 98 insolvenčního zákona a § 68 zákona o obchodních korporacích. Poté, co klíčoví zákazníci spol. SXXXXA, společnosti z koncernu VW Group

Škoda Auto a AUDI, kteří tvořili více než 75 % obrátu společnosti SXXXX a bez jejichž odběru nebylo další fungování společnosti možné, dne 25. 2. 2014 nečekaně vypověděli dlouhodobé dodavatelské smlouvy, představenstvo spol. SXXXX okamžitě reagovalo na jedné straně snahou rozhodnutí koncernu VW Group zvrátit, na druhé straně, vědomi si, že pokud se to nepodaří, hrozí společnosti SXXXX úpadek, připravovali společnost i na tuto eventualitu. Ještě v únoru 2014 společnost SXXXX informovala všechny své dodavatele o aktuální situaci a postupném ponižování dodávek do společností z koncernu VW Group a později, po odstoupení od smlouvy ze strany koncernu VW Group (k němuž došlo dne 31. 3. 2014), společnost SXXXX všechny dodavatele informovala o úplném ukončení dodávek do koncernu VW Group a zrušila všechny své objednávky u všech svých dodavatelů. Tato skutečnost vyplynula také z účetní závěrky a z evidence zásob spol. SXXXX, z nichž je zřejmé, že všichni dodavatelé vyjma žalobce své subdodávky pro výrobky pro koncern VW Group skutečně ukončili. Ze zápisu z mimořádné valné hromady ze dne 27. 2. 2014 vyplývá, že hned na den 27. 2. 2014 svolalo představenstvo mimořádnou valnou hromadu společnosti SXXXX, na které informovalo akcionáře o obdržení výpovědí a sdělilo jim, že výpovědní lhůta je tříměsíční, tj. dodávky dle uzavřených smluv budou probíhat do konce května 2014. Současně představenstvo konstatovalo, že poté, tedy po úplném ukončení dodávek odběratelům z koncernu VW Group, hrozí společnosti úpadek, neboť je na těchto klíčových odběratelích v podstatě závislá. Vzhledem k očekávanému ukončení dodávek na konci května 2014 bylo na valné hromadě rozhodnuto o přípravě podkladů pro vypracování insolvenčního návrhu s cílem jeho podání do 30. 5. 2014. Dne 6. 3. 2014 absolvovali členové představenstva spol. SXXXX jednání ve spol. Škoda Auto, na němž bylo dohodnuto, že do konce výpovědní doby, tedy do konce května 2014, bude pokračovat odběr výrobků dle domluveného harmonogramu. Podmínky předlužení ve smyslu ust. § 3 odst. 4 insolvenčního zákona byly splněny nejdříve ve druhé půlce měsíce dubna 2014, kdy bylo možné již (po vyhodnocení předběžné účetní závěrky za r. 2013 a po analýze dopadů odstoupení od smluv rozhodujících odběratelů) určit dopady těchto skutečností do oblasti hodnoty aktiv Společnosti a rizik případného úpadku z důvodu předlužení.“ Žalovaný shrnul, že Úpadek společnosti SXXXX nastal mezi dny 16. 4. 2014 a 27. 6. 2014. Představenstvo společnosti SXXXX reagovalo na vývoj situace s nadstandardní péčí řádného hospodáře, když na jedné straně jednalo o možnostech pokrčování výroby, na druhé straně včas a průběžně informovalo své dodavatele a ponižovalo či zcela rušilo objednávky a na straně třetí v okamžiku, kdy bylo zjevné, že se společnost SXXXX nevyhne úpadekové situaci, představenstvo za pomoci odborných poradců připravilo a ve velmi krátkém čase podalo insolvenční návrh. Ze strany představenstva spol. SXXXX, tedy ani ze strany žalovaného, tak nedošlo k žádnému porušení povinnosti při výkonu funkce statutárního orgánu spol. SXXXX, a to včetně povinnosti podat insolvenční návrh bez zbytečného odkladu poté, co se dozvěděl nebo při náležité pečlivosti měl dozvědět o úpadku, kterou stanoví § 98 insolvenčního zákona. Není tak splněn základní předpoklad pro vznik ručení žalovaného dle § 68 zákona o obchodních korporacích. Vzhledem k tomu má žalovaný za to, že žaloba je zcela nedůvodná.

4. Z výsledku svědka Ing. D. J. soud zjistil, že byl ustanoven insolvenčním správcem společnosti SXXXX Int. a.s. dne 26. 6. 2014 a dne 22. 2. 2018 vyhotovil konečnou zprávu. Svědek byl ustanoven insolvenčním správcem v době, kdy insolvenční dlužník nevyvíjel žádnou činnost. Od května dlužník 2014 nevyráběl. V únoru 2014 dostal dlužník výpověď od svých odběratelů s tříměsíční lhůtou, takže využil ty tři měsíce na to, aby dokončil, co mohl a pak výrobu ukončil definitivně. Předmětem jeho činnosti byla specializovaná výroba pro automobilový průmysl. Jeho klienty byly velké automobilky. Podle toho, co svědek zjistil, dlužník se už nějakou dobu potýkal s hospodářskými problémy. Již rok 2013 pro dlužníka nebyl pozitivním. Krize vyvrcholila tím, že mu jeho rozhodující zákazníci v roce 2014 vypověděli smlouvy a dlužník na to reagoval tak, že výrobu zastavil, výrobní linky

demontoval a spolu se zásobami je uskladnil asi na třech nebo čtyřech místech v Praze a okolí. Do této situace vstoupil svědek, nezbyvalo nic jiného, než tento majetek rozprodat, vymoci zbylé pohledávky, případně je zpeněžit a po ukončení tohoto zpeněžování a všech souvisejících sporů předložit konečnou zprávu. Vzhledem k tomu, že dlužníková činnost byla úzce specializovaná, linka byla vyrobena na zakázku, nebyla schopna generovat nic jiného, než zase motorky do stěračů. I materiál, který byl na skladě v hodnotě několika desítek milionů korun, byl úzce specializovaný, tak prodej byl velmi komplikovaný. Nakonec se to podařilo všechno zpeněžit, ale za částky podstatně nižší, než činila jejich účetní hodnota. Celkový výtěžek konkursu byl na úrovni pěti milionů korun. Žádné odporovatelné úkony jsvědek neobjevil, dlužník se nezbavoval žádného podstatného majetku. Účetnictví dlužníka vedla externí firma z Prahy. Bylo vedeno řádně, po stránce zákona o účetnictví. Nicméně vykazovalo položky, které tím, že provoz podniku skončil, už neodpovídaly reálné hodnotě. Např. výrobní linka, která byla v zůstatkové hodnotě 27 milionů korun a zásoby, které byly evidovány za 55 milionů korun, snížily svojí cenu buď úplně na nulu, nebo na nějaké zlomky tím, že se přestalo vyrábět. Realita byla krutá v tom, že opravdu ty věci byly tak specializované, jednoúčelové, že se nedaly na nic použít. Vymohly se i nějaké pohledávky. Bylo tam asi 19 milionů v pohledávkách. Nebyly to staré pohledávky. Vesměs se jednalo o nějaké pozůstatky dlužníkovy činnosti, takže dlužník je soudně neuplatňoval nebo tam byly věci typicky sporné, kde dlužník i jeho protistrana uplatňovali nějaké vzájemné nároky. Nejednalo se o podstatné pohledávky, které by dlužník promlčel, nepodal k soudu. Důvodem, že z 19 milionů nominální hodnoty pohledávek se podařilo získat jenom milion, byl důvod úplně jasný v tom, že na základě jednostranných smluv automobilek si automobilky uplatnily veškeré myslitelné sankce, aby nemuseli zaplatit. Spoustu těch sankcí uplatnily až teprve v okamžiku, kdy byl podán insolvenční návrh. Na dotaz, zda by ještě byly nějaké majetkové hodnoty byly zachráněny, pokud by insolvenční návrh byl podán dříve, uvedl svědek, že podnikání dlužníka bylo opravdu natolik specifické, že ani dřívější insolvenční návrh by nějak dramaticky nezvýšil cenu, která se dala dostat za ty věci. Byly tam za desítky milionů zásoby, které se daly využít toliko na výrobu těch specifických výrobků dlužníka. Svědek hledal někoho, kdo by si to koupil, zájem o to nebyl. Nakonec většina těch věcí skončila někde ve šrotu. To samé bylo s linkou. Byla postavena na míru, měla vysokou pořizovací hodnotu, ale nedala se využít na nic jiného, než zase na výrobu těch motorků do stěračů. Na začátku roku 2014 byl stav zásob ještě výrazně vyšší, dlužník se aspoň části těch zásob zbavil. Z účetnictví vychází, že na začátku roku 2014 byly zásoby v účetní hodnotě 93 milionů. Potom už jenom 55 milionů. Takže něco dlužník ještě zpracoval.

5. Z výsledku svědka Mgr. R. Č., bývalého xxx xxx společnosti SXXXXA soud zjistil, že ve společnosti SXXXXA odpovídal za logistiku, to znamená tok materiálu jak dovnitř do výroby, tak potom z výroby k zákazníkům, což v roce 2013 znamenalo nakoupit materiál zhruba na pět tisíc motorků denně, což byly tedy zejména motory pro Škodovku, kde pokrývali řadu Fabie, předek, přední stěrač, zadní stěrač. Yeti a Roomster zadní stěrač a Škoda Octavia zadní stěrač, což představovalo zhruba nějakých 30 palet denně vyexpedovat do Škodovky v reálném čase tak, aby neohrozili její výrobu. Svědek měl k dispozici asi 10 pracovníků, 4 skladníky, řidiče, vedoucího skladu, vedoucího vstupní kontroly a pak 3 pracovníky v logistice, kteří pracovali na tom, aby od dodavatelů, kterých bylo asi 30 hlavních, od kterých se bralo pravidelně a velké množství, aby to zboží bylo k dispozici, bylo možný ho dovézt a uskladnit v řádné kvalitě. Škodovka tlačila na snižování cen víc, než byla společnost schopná akceptovat. Proto došlo k tomu, že se prodlužovala platební schopnost a zásobování bylo čím dál složitější, protože Škodovka si snižování cen vynucovala a vždycky jednou za čas cenu bez diskuse snížila. V létě roku 2013 došlo k dohodě se Škodovkou ve prospěch společnosti SXXXXA, její ekonomická situace se začala zlepšovat, všechny závazky plnili. Našli zahraničního partnera, Ruskou společnost, který chtěl firmu koupit, těsně před podpisem na

přelomu roku 2013, 2014 z toho však sešlo. Zahraničního partnera představili v roce 2013 i ve Škodovce, Škodovka v tom viděla pozitivní signál, možná proto akceptovala navýšení cen. V lednu 2014 stále drželi firmu v chodu, poté v únoru 2014 koncern Škoda vypověděl smlouvy. To společnost SXXXXA nečekala, přišlo to náhle. Ještě ten den, kdy přišly výpovědi, dohodli se na vedení společnosti, jaké kroky budou dělat. První bylo informovat dodavatele, informovali každého, kdo s firmou měl co do činění, potom se museli připravit na opuštění budovy, kde platili čtvrt milionu měsíčně. Takže začaly okamžitě přípravy na to, aby to celý nějakým způsobem co nejlíp ukončili. Za žalobce jednal svědek s panem V.. Po skončení spolupráce se Škodovkou spolupracovali s žalobcem ještě pro výrobce garážových vrat společnost Hörmann. Jednalo se o klasický stěračový motor do auta mírně upravený. Svědek neměl na starosti otázky platební. V roce 2013 nebyl důvod ukončovat výrobu, protože se Škodovkou se dohodli na úpravě cen, resp. dohodli se na tom, jakým způsobem se bude pokračovat, aby obchod udrželi. Oni s tím souhlasili, dali výhled na smlouvy a na dodávky v příštích letech, takže nebyl důvod, cokoliv dělat, co by souviselo s ukončením činnosti. Takto se dohodli a dodavatelé to věděli. Nebyl důvod v roce 2013 podat insolvenční návrh. Iniciovali jednání se Škodovkou. Jmenuje se to restrukturalizace společnosti, kde se musíte dohodnout s věřiteli a představit nějakou budoucnost. To udělali. Všichni byli pro. Součástí té restrukturalizace byly splátkové kalendáře. I s panem G.. V létě 2013 proběhla schůzka se žalobcem.

6. Z výsledku xxx žalobce jako účastníka řízení pana S. G. soud zjistil, že spolupráce s firmou SXXXXA začala někdy kolem roku 2011. V té době SXXXXA nakupovala odlitky z Číny s dodacími a kvalitativními problémy, proto se obrátili na firmu jednatele jako na výrobce tlakově litých hliníkových odlitků. Spolupráce se postupně rozbíhala do poměrně značného objemu a po celou dobu ta spolupráce oboustranně neměla vadu. V červenci 2013 proběhlo jednání o tom, že firma SXXXXA má novou smlouvu se Škodou Mladá Boleslav na příští tři roky a měl se připravovat další projekt jako typově toho odlitku nebo toho výrobku na ty stěračové motory. Ty stěračové a okenní mechanismy oni dodávali prakticky pro více automobilek v Evropě. Nosný program byla Škoda Mladá Boleslav a Audi, kde se dodávalo do Španělska a do Bruselu do závodu Audi. Takže takhle ta spolupráce probíhala a nebyl žádný náznak o tom, že by byly problémy. Platební morálka nebyla ideální jako u všech odběratelů, ale vždy se ty pohledávky srovnávaly a dodávalo se plynule. Dne 16. dubna 2014 proběhlo jednání přímo ve firmě SXXXXA, kde se řešily další dodávky. Oni to silně vymáhali, aby mohli plnit závazky vůči svým odběratelům a závěr té dohody byl v tom, že budeme dále dodávat, všechny nové dodávky budou placeny předem a z hlediska dluhu budou spláceny týdně v rozmezí 25 až 35 tisíc euro, ty otevřené pohledávky, proto, aby nenarůstaly pohledávky po lhůtě. Takže toto jednání mělo tento prakticky jediný cíl. Záznam o tomto jednání není. Nepadlo jediné slovo o tom, že bude činnost firmy umrtvena. Dodávali převážně do koncernu VW. Motory zadních stěračů pro Škodovku v Mladé Boleslavi, tyto motory se používaly v rámci koncernu VW i pro jiné modely, hlavně Audi, ty se dodávaly do Bruselu a do Barcelony, pak se dodávaly jiné typy pro přední stěrač pravého řízení pro Octavii, těch variant bylo víc. Dále části motorů a převodovek pro garážová vrata Hörmann. Firma žalobce měla roční objednávku na dodávku těch dílů pro motory Hörmann a zrovna tak rámcovou smlouvu na delší období pro ty motory pro automobilky. Dostávali měsíční dispozice, kolik kusů a kterého typu má být dodáno měsíčně. Poslední objednávka byla někdy z března 2014 a řešila ve své podstatě teoreticky druhý kvartál. Pak najednou všechny dodávky zastavili a nekomunikovali s námi. Na dotaz, jak SXXXXA ujišťovala žalobce na jednání v dubnu 2013, že dodávky budou hrazeny včas a splatné pohledávky budou zaplacené, uvedl jednatel žalobce, že připravovali spolupráci s ruskou firmou, která měla založit společný podnik někde v Rusku a tam oni měli vstoupit jako zhruba 50% vlastník té firmy a tím se měl navíc řešit ještě nárůst výroby těchto typů odlitků. Projekt pak někam

vyšuměl. Původně byla domluvena třicetidenní splatnost. Pak se upravila na systém automobilového průmyslu, protože automobilový průmysl v Evropě standardně v té době praktikoval platební podmínky 25. příštího měsíce po dodávce, to znamená, dodávka z 1. května a z 31. 5. je splatná 25. června příštího měsíce. Takže takhle se ty platební podmínky potom upravily. Z hlediska funkce podniku problém žalobce nastal, až přestali odebírat. Před tím cca 98% platili, protože potřebovali nové výrobky. Objem výroby byl značný, pohyboval se okolo 200 až 250 tisíc euro měsíčně. To je kolem 6 milionů. 6 až 7 milionů. Nějaké čerstvé pohledávky po lhůtě, do dvou měsíců, protože ten objem dodávek byl velký, uplatnili. xxx neměl žádnou informaci o tom, že by dlužníkovi byly vypovězeny smlouvy od společností z koncernu VW. O tom se žalovaní nezmínili ani na společné schůzce 16. dubna 2014. Tam se domluvílo, že všechny dodávky budou placeny předem, došlo ještě ke dvěma až třem dodávkám po této schůzce, dodávali různé typy převodovek do aut nebo pro firmu Hörmann. Došlo k té dohodě, že nové dodávky budou placeny předem, ta částka dodávky se pohybovala řádově 25 tisíc euro, to je řádově 650, 700 tisíc Kč. Žalobci to zboží vozili do Čertous. Dále bylo dohodnuto, že v rozmezí 25 až 35 tisíc euro, protože se fakturovalo v eurech, se bude splácet týdně v dalších měsících, aby se postupně umořily všechny staré pohledávky, protože od toho datumu se měly platit předem nové věci. Takže nemohly vzniknout nové pohledávky po lhůtě. Na dotaz, co bylo předmětem faktury z 30. dubna 2014 ve výši 54 888 eur, uvedl xxx, že to byla poslední část dodávek, která byla v rozpracované výrobě dokončena, oni však hned kolem 20. dubna volali, že další kusy nechtějí. xxx jim řekl, že tyto kusy budou vyfakturovány, protože jsou jednoúčelové pro ně. Ty byly vyrobeny na základě toho výsledku jednání toho 16. 4., a proto byly dodatečně vyfakturovány jako poslední várka těchto dílů, která zůstala u žalobce a už nebyla vydána, protože ta dohoda nebyla naplněna, řekli, že nezaplatí další dodávky. To byla jednoúčelově vázaná výroba, nemající žádnou vazbu na jiný sortiment. Byly vyrobeny na řádnou objednávku z března nebo z února, kdy byla vystavena ta dispozice, ale oni už jí odmítli převzít, závěrem schůzky bylo, že bude nadále dodáváno podle březnové odvolávky, ale placeno bude předem.

7. Z výsledku svědka Ing. J. C. soud zjistil, že byl xxx xxx společnosti SXXXXA a byl odpovědný za jakost a výrobu. Měl informace, jak to s firmou vypadá. V roce 2014, v únoru, Škodovka oznámila ukončení spolupráce. Tím pádem firma přestala mít hlavního zákazníka. To přispělo k insolvenční. Do února 2014 signály o tom, že by se přerušila spolupráce, nebyly. Došlo i ke zvýšení cen ve vztahu ke Škodovce. Svědek neměl na starosti ekonomiku, tedy ani otázky nesplacených závazků, ví však, že před únorem 2014 existovaly nějaké dohody o splácení, nebylo to však fatální. Po oznámení Škodovky o ukončení spolupráce to projednali na představenstvu. Věděli, že to je zásadní rána do ekonomiky firmy. Že to není jen tak, když skončí 65 % nasmlouvaných objemů. Proto udělali zásadní kroky, vzali k tomu právního poradce, aby řekl, jak se má společnost chovat v daném okamžiku, a samozřejmě bylo zahájeno i jednání s dodavateli. Po výpovědi dojížděli výrobu přesně tak, jak měli nasmlouváno. V květnu 2014 došlo k zastavení výroby a šli do insolvence. Správce konkursní podstaty je pochválil, že udělali ukázkový příklad, přechod k insolvenční. Že udělali všechny kroky tak, jak se ze zákona mají udělat, že jsme neprotahovali zbytečně agónii firmy tak, aby ještě více narůstaly a narůstaly a narůstaly ztráty. Na dubnové (2014) schůzce byl Ing. S. G. mladší a zástupci společnosti SXXXXA, což byl, kromě pana C., asi ještě pan V.. Na dotaz co se na této schůzce dojednalo a jaké informace společnosti Metalis Nejdek poskytl na této schůzce, uvedl svědek, že je určitě informoval o tom, že Škodovka skončila v březnu výrobu a projednávali ještě poslední dodávku na Hörmanna, na dveře. Pamatuje se, že se o tom bavili, o poslední dodávce. Závěrem schůzky byla dohoda o dodání motorů na Hörmanna. V té době měli závazky vůči žalobci. O potencionálních investorech, kteří by mohli do té firmy vstoupit, určitě nehovořili v dubnu 2014, o tom se hovořilo v prosinci 2013, kdy pana G. a jeho syna informovali o tom, že jsou před podpisem smlouvy s ruskou protistranou.

Z toho následně sešlo hodinu před podpisem smlouvy. Ze schůzky 16. dubna 2014 není zápis. Žalobce dodával zboží i v době, kdy ukončili výrobu pro Škodovku, jednalo se o dodávky pro společnost Hörmann, jedna dodávka ještě byla pro Škodovku. V době, kdy společnost SXXXA nechtěla další dodávky pro Škodovku, polotovary od společnosti Metalis Nejdek, tak společnost Metalis Nejdek dál dodávala. Je možné, že to v SXXXE někdo převzal, nebo že to SXXXA převzala i když podle svého tvrzení to zboží nechtěla. Svědek si pamatoval na jednu dodávku k převodovkám Hörmann, který byly objednány, byly složeny na dvůr, u toho byly i převodovky pro sčítače, které nebyly objednané. A nějaký zaměstnanec to tam převzal. Aniž tušil, že to nemá přebírat. Přijelo auto na dvůr, složili materiál, dostali k tomu papíry, papíry se podepsaly a auto odjelo. Bylo to někdy na přelomu dubna, května 2014.

8. Ze znaleckého posudku znalce Ing. Luboše Marka č. POS 12-1386-2019 z dubna 2019 soud zjistil, že je opatřen doložkou podle ust. § 127a o. s. ř. Ve svých závěrech znalec konstatuje, že z provedené analýzy vyplývá, že společnost SXXXA se ocitla v úpadku nejdříve dne 16. 4. 2014, kdy z důvodu náhlého ukončení výroby přestala být schopna plnit své peněžité závazky. Pokud společnosti trvalo několik týdnů zjištění a vyhodnocení této situace a podání insolvenčního návrhu, je na místě takovou rychlost reakce považovat za nadstandardní vzhledem k potřebě určitého minimálního času na analýzu situace. Znalec vycházel mimo jiné z účetních závěrek společnosti SXXXA za roky 2011-2013 včetně příloh, které proto soud vzhledem k odbornosti znalce samostatně nehodnotí.
9. Z výsledku znalce Ing. Luboše Marka soud zjistil, že poklady, které měl k vypracování znaleckého posudku k dispozici, dostačovaly k tomu, aby učinil závěry, které jsou ve znaleckém posudku. Ke znaleckému posudku připojil listiny, které považoval za podstatné, ostatní, na které odkazoval, byly pouze doplňující, a na jeho závěrech by nic nezměnily. Co bylo rozhodující, to uvedl do seznamu podkladů. Dostal dvě otázky, na které měl odpovědět a měl k tomu hlavní dokumenty, které jsou rozhodující pro předmětné posuzování, zejména účetní závěrky, které byly auditované, takže měl k dispozici i výroky auditora. Byly tak provedeny analýzy, které se zaměřovaly na ukazatele, které zásadním způsobem hodnotí situaci v dané společnosti. To znamená výše vlastního kapitálu, výše čistého pracovního kapitálu, likvidita, výše závazků, výše pohledávek, hospodářský výsledek, případně provozní hospodářský výsledek. Toto byly zásadní veličiny. V těch analýzách bylo jasné vidět, že trendy nenaznačovaly žádným způsobem, že by mělo docházet k trvalému nesplácení závazků. Účetní závěrka je závěr a výsledek účetnictví. Detailní dokumenty z účetnictví by potvrdily jen to, že docházelo k různým situacím v rámci běžného provozu hospodaření, kdy se někdy pohledávky splatí později, nebo že byly sjednávány platební kalendáře. Je to běžnou praxí i v bonitních firmách. Nemůže to být považováno za systémové, tedy že ta společnost trvale nemohla závazky splácet. Hlavně tady nebyly žádné signály, aby to naznačovaly, aby takováto situace mohla vznikat. Nedocházelo trvale k tomu, že byl vykazovaný vlastní kapitál nad základním kapitálem, což je první signál pokud by to kleslo, signál pro předluženost, to znamená výše závazků je vyšší než účetní hodnota aktiv. Docházelo relativně k pozitivnímu vývoji hospodářského výsledku. Pouze v jednom roce došlo k poklesu. Ale co je důležité, tak docházelo prakticky pravidelně v posledních asi třech nebo čtyřech letech k růstu tržeb. To znamená, že to byly základní faktory, které dávaly předpoklad k tomu, že soustavná, trvalá insolvence nebo schopnost nesplácet by tam neměla být. Na dotaz zástupkyně žalobce k bodu 4.1.23 na straně 11 resp. 17 posudku znalec vysvětlil celkovou zadluženost 84 % a její rizikovost jako naprosto standardní a vysvětlil obšírně, že je to souvislost, která se objevuje u každého ekonomického subjektu. Podstatné je, že vlastní kapitál v tomto případě byl větší než základní kapitál. To je zásadní. Dlouhodobé pohledávky a závazky po splatnosti společnost neměla. Znalec se díval i na přílohy k účetní závěrce, které byly auditované. Na

základě toho se ujistil, že tam žádné velké výkyvy nebyly. Na dotaz, zde lze zjistit předlužení z účetní závěrky uvedl znalec, že to je první, základní údaj o předlužení. To znamená, že závazky převyšují účetní hodnotu aktiv. Neměl za úkol reálně oceňovat tu firmu. On se měl vyjádřit k tomu, jestli došlo k předlužení nebo nedošlo. Společnost byla účtovaná účetní firmou a ta účetní firma postupovala podle běžných postupů. To znamená, pokud se jednalo o dlouhodobý majetek, tak samozřejmě odepisovala podle pravidel. Znalec neprováděl ocenění jednotlivých položek aktiv. Podle znalce je naprosto evidentní, že pokud by nedošlo k zastřížení dodávek rozvázáním smlouvy se Škodovkou, firma by nikdy neměla žádné problémy s nějakou trvalou insolvenčí. To je naprosto jednoznačné. Insolvence je jediné a pouze na základě této skutečnosti. Znalec trpělivě odpovídal na řadu otázek zástupkyně žalobce, výstupy z toho nejsou relevantní pro výsledek tohoto sporu.

10. Ve svém vyjádření k předmětnému znaleckému posudku žalobce uvedl řadu výhrad, kterými se snažil znalecké závěry znehodnotit. Soud k tomu konstatuje, že předmětný znalecký posudek a následný výsledek znalece byl pro soud pouze jedním z mnoha dalších důkazů, které hodnotil ve své vzájemné souvislosti. Závěry znalce nevybočovaly ze skutkových zjištění soudu, učiněných na základě dalších důkazů. Soud uzavírá, že znalec svůj posudek vypracoval ve smyslu ustanovení § 8 a násl. zák. č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících. Je z něj zřejmý popis zkoumané problematiky, souhrn skutečností, k nimž bylo přihlédnuto (nález) i výčet otázek, které bylo třeba zodpovědět, a rovněž odpovědi na tyto otázky (posudek). Posudek byl podán přesvědčivě a po odborné stránce mu nelze ničeho vytknout. Již na tomto místě soud konstatuje, že nebyl důvod v tomto řízení pro zadání revizního znaleckého posudku, když znalecký posudek podle názoru soudu potvrdil pouze skutečnosti, které vyplynuly z výsledků dokazování. V této věci bylo možno rozhodnout i za situace, kdy by znalecký posudek vůbec nebyl žalovaným předložen.
11. Mezi účastníky nebylo sporné, že žalobce nebyl v rámci insolvenčního řízení uspokojen, stejně tak, že zpeněžením veškerého majetku společnosti SXXXXA nedošlo k uspokojení všech věřitelů v plné výši.
12. Z výpisu z obchodního rejstříku společnosti SXXXXA Int., a. s. soud zjistil, že žalovaný byl v letech 2000 až 2015 xxx xxx této společností.
13. Z návrhu na zahájení insolvenčního řízení ze dne 25. 4. 2014 soud zjistil, že byl podán samotnou společností SXXXXA Int., a. s. Ta byla vyzvána k opravě nebo doplnění návrhu (usnesení MSPH 99 INS 12027/2014-A-6), posléze byl podán další návrh (MSPH 99 INS 14158/2014-A-1) a usnesením ze dne 26. 6. 2014 Městský soud v Praze rozhodl o úpadku společnosti SXXXXA (MSPH XXX-A-11).
14. Ze zprávy o stavu insolvenčního řízení a o průběhu zpeněžení insolvenčního správce Ing. Davida Jánošíka soud zjistil, že byla sestavená dle stavu ke dni 30. 6. 2017 a insolvenční správce konstatuje, že veškerý majetek zahrnutý do soupisu majetkové podstaty již byl zpeněžen. Výtěžek činil celkem 4 627 486,76 Kč.
15. Z konečné zprávy ze dne 30. 9. 2017 (MSPH XXX-B-100) soud zjistil, že do insolvenčního řízení se přihlásilo celkem 109 věřitelů s pohledávkami ve výši 146 799 284,52 Kč, zjištěny byly pohledávky ve výši 132 124 412,97 Kč, nezajištění věřitelé nebyli v rámci rozvrhu uspokojeni.
16. Z listin založených žalobcem dne 6. 9. 2017 a to dodacího listu č. 1386448010, faktury č.

1386448010 a odvolávky č. 90000032 soud zjistil, že 4. 2. 2014 společnost SXXXXA objednala zboží v hodnotě celkem 66 110 EUR (odvolávka) s tím, že očekává potvrzení objednávky na fax, dne 7. 4. 2014 převzal žalovaný (na listině je otisk razítka žalovaného a nečitelný podpis) toto zboží: skříň Hoermann, skříň PS, údržba formy, skříň A05, skříň AUDI. Na tuto dodávku vystavil žalobce fakturu č. 1386448010, splatnou 26. 5. 2014, znějící na částku 7 412,62 EUR.

17. Ze zápisu z mimořádné valné hromady ze dne 27. 2. 2014 soud zjistil, že na den 27. 2. 2014 svolalo představenstvo mimořádnou valnou hromadu společnosti SXXXXA, na které informovalo akcionáře o obdržení výpovědí a sdělilo jim, že výpovědní lhůta je tříměsíční, tj. dodávky dle uzavřených smluv budou probíhat do konce května 2014. Současně představenstvo konstatovalo, že poté, tedy po úplném ukončení dodávek odběratelům z koncernu VW Group, hrozí společnosti úpadek, neboť je na těchto klíčových odběratelích v podstatě závislá. Vzhledem k očekávanému ukončení dodávek na konci května 2014 bylo na valné hromadě rozhodnuto o přípravě podkladů pro vypracování insolvenčního návrhu s cílem jeho podání do 30. 5. 2014.
18. Soud provedl ještě další důkazy, které však samostatně nehodnotí z důvodu, že nebyly zásadní pro výsledek tohoto sporu. Soud považoval za nadbytečné provádět další navržené důkazy, neboť měl dostatek podkladů pro rozhodnutí ve věci. Konkrétně šlo o důkaz výsledkem zaměstnanců žalobce ohledně komunikace o skončení výroby L. B. a M. S.. Také důkaz revizním posudkem ve vztahu k posudku Ing. Marka vzhledem ke shora uvedenému (v odstavci č. 10 rozsudku) nebyl dle soudu potřebný, neboť skutečnosti, které byly tímto znaleckým posudkem prokazovány, a které byly podstatné pro rozhodnutí ve věci, byly prokázány i dalšími důkazy zhodnocenými v jejich vzájemné souvislosti.
19. Soud dospěl na základě provedených důkazů, které v souladu s ust. § 132 o. s. ř. hodnotil každý jednotlivě, a všechny ve vzájemné souvislosti, k těmto závěrům skutkovým a právním: Soud má shora uvedenými důkazy za prokázané, že předmětná společnost, resp. její řádné fungování bylo existenčně svázáno se smlouvami s koncernem VW (Škoda), který diktoval smluvní podmínky a zejména ceny, pro společnost SXXXXA nevýhodné. To vedlo společnost SXXXXA k vyvolání jednání s tímto koncernem v létě roku 2013, kdy se v důsledku zmiňovaného diktátu dostala do přechodných potíží. Společnost SXXXXA se však podařilo vyjednat lepší smluvní (a zejména cenové) podmínky a byla schopna nadále plnit své závazky. Krize společnosti byla zažehnána a v této době proto nebyla společnost SXXXXA v úpadku. Došlo k restrukturalizaci společnosti (také s žalobcem byla uzavřena dohoda o splácení závazků, jak potvrdil mimo jiné i xxx žalobce pan S. G. st.) V roce 2013 nebyl proto žádný rozumný důvod zastavovat výrobu a podávat insolvenční návrh. Ten nakonec nebyl až do skončení výpovědní lhůty od koncernu VW. Jak uvedl správce konkurzní podstaty Ing. Jánošík, „V únoru 2014 dostal dlužník výpověď od svých odběratelů s tříměsíční lhůtou, takže využil ty tři měsíce na to, aby dokončil, co mohl. Na začátku roku 2014 byl stav zásob výrazně vyšší, dlužník se alespoň části zásob zbavil. Z účetnictví vychází, že na začátku roku 2014 byly zásoby v účetní hodnotě 93 milionů. Potom už jenom 55 milionů. Takže něco dlužník ještě zpracoval. Podnikání dlužníka bylo natolik specifické, že ani dřívější insolvenční návrh by nějak dramaticky nezvýšil cenu, která se dala dostat za následně prodané věci.“ Soud se zcela stotožňuje i s vyjádřením žalovaného k žalobě, totiž že „.... Ze zápisu z mimořádné valné hromady ze dne 27. 2. 2014 vyplývá, že hned na den 27. 2. 2014 svolalo představenstvo mimořádnou valnou hromadu společnosti SXXXXA, na které informovalo akcionáře o obdržení

výpovědích a sdělilo jim, že výpovědní lhůta je tříměsíční, tj. dodávky dle uzavřených smluv budou probíhat do konce května 2014. Současně představenstvo konstatovalo, že poté, tedy po úplném ukončení dodávek odběratelům z koncernu VW Group, hrozí společnosti úpadek, neboť je na těchto klíčových odběratelích v podstatě závislá. Vzhledem k očekávanému ukončení dodávek na konci května 2014 bylo na valné hromadě rozhodnuto o přípravě podkladů pro vypracování insolvenčního návrhu s cílem jeho podání do 30. 5. 2014. Dne 6. 3. 2014 absolvovali členové představenstva spol. SXXXXA jednání ve spol. Škoda Auto, na němž bylo dohodnuto, že do konce výpovědní doby, tedy do konce května 2014, bude pokračovat odběr výrobků dle domluveného harmonogramu.“ Pokud žalobce tvrdil, že žalovaný převzal od žalobce zboží na základě své objednávky č. 90000032, dodané bezprostředně před podáním insolvenčního návrhu, a tím způsobil žalobci další škodu, neboť již v té době věděl, že nemůže být v insolvenčním řízení tato pohledávka uspokojena (a tím se snaží prokázat, že žalovaný nejednal s péčí řádného hospodáře), soud uzavírá, že jeho tvrzení vyvrací výpověď svědka Ing. J. C. a vymyká se to i celé strategii jednání žalovaného po obdržení výpovědi ze strany koncernu VW. Soud neuvěřil té části výpovědi pana G., xxx žalobce, že na společné schůzce dne 16. dubna 2014 nedostal informaci o výpovědi od koncernu VW, popřípadě že se o této skutečnosti nedozvěděl jinak. Nicméně výslech dalších svědků (řadových pracovníků žalobce) k této skutečnosti by tento rozpor neodstranil, když každá ze stran sporu si trvá na svém. Soud se přiklání v této části k verzi svědka Ing. J. C. o zjevném omylu, na kterém neměl žalovaný žádný podíl a vliv. Jak již soud uvedl na jiném místě, a vyplývá to jednoznačně především ze svědecké výpovědi insolvenčního správce, který si udělal o stavu společnosti a jednání statutárních orgánů v době před podáním insolvenčního návrhu objektivní obraz, společnost SXXXXA (a tedy i její statutární zástupci) postupovali s nadstandardní pečlivostí se záměrem zbytečně nezvyšovat ztráty, vzniklé v důsledku úpadkové situace, do které se nedostali vlastním špatným hospodařením, ale objektivními skutečnostmi, které již nemohli ovlivnit. Tyto závěry nemůže zvrátit jedna sporná dodávka na základě objednávky ze začátku února 2014, tedy ještě před osudnou výpovědí ze strany koncernu VW.

20. Podle ust. § 3 odst. 1, 2 IZ dlužník je v úpadku, jestliže má a) více věřitelů a b) peněžité závazky po dobu delší 30 dnů po lhůtě splatnosti c) tyto závazky není schopen plnit (dále jen "platební neschopnost"). Má se za to, že dlužník není schopen plnit své peněžité závazky, jestliže a) zastavil platby podstatné části svých peněžitých závazků, nebo b) je neplní po dobu delší 3 měsíců po lhůtě splatnosti, nebo c) není možné dosáhnout uspokojení některé ze splatných peněžitých pohledávek vůči dlužníku výkonem rozhodnutí nebo exekucí, nebo d) nesplnil povinnost předložit seznamy uvedené v § 104 odst. 1, kterou mu uložil insolvenční soud.
21. Podle ust. § 98 odst. 1, 2, 3 IZ dlužník, který je právnickou osobou nebo fyzickou osobou - podnikatelem, je povinen podat insolvenční návrh bez zbytečného odkladu poté, co se dozvěděl nebo při náležité pečlivosti měl dozvědět o svém úpadku. Tuto povinnost má i tehdy, byl-li pravomocně zastaven výkon rozhodnutí prodejem jeho podniku nebo exekuce podle zvláštního právního předpisu proto, že cena majetku náležejícího k podniku nepřevyšuje výši závazků náležejících k podniku; to neplatí, má-li dlužník ještě jiný podnik. Povinnost podle odstavce 1 mají i zákonní zástupci dlužníka a jeho statutární orgán a likvidátor dlužníka, který je právnickou osobou v likvidaci. Je-li těchto osob více a jsou-li oprávněny jednat jménem dlužníka samostatně, má tuto povinnost každá z nich. Insolvenční návrh podávají jménem dlužníka. Povinnost podat insolvenční návrh podle odstavců 1 a 2 není splněna, bylo-li řízení o insolvenčním návrhu vinou navrhovatele zastaveno nebo byl-li jeho insolvenční návrh odmítnut.

22. Podle ust. § 99 odst. 1, 2, 3 IZ osoba, která v rozporu s ustanovením § 98 nepodala insolvenční návrh, odpovídá věřiteli za škodu nebo jinou újmu, kterou způsobí porušením této povinnosti. Škoda nebo jiná újma podle odstavce 1 spočívá v rozdílu mezi v insolvenčním řízení zjištěnou výší pohledávky přihlášené věřitelem k uspokojení a částkou, kterou věřitel v insolvenčním řízení na uspokojení této pohledávky obdržel. Osoba uvedená v odstavci 1 se odpovědnosti za škodu nebo jinou újmu podle odstavce 2 zproští, jen prokáže-li, že porušení povinnosti podat insolvenční návrh nemělo vliv na rozsah částky určené k uspokojení pohledávky přihlášené věřitelem v insolvenčním řízení, nebo že tuto povinnost nesplnila vzhledem ke skutečnostem, které nastaly nezávisle na její vůli a které nemohla odvrátit ani při vynaložení veškerého úsilí, které lze po ní spravedlivě požadovat.
23. Podle ust. § 68 odst. 1 zák. č. 90/2012 Sb. o obchodních korporacích soud může na návrh insolvenčního správce nebo věřitele obchodní korporace rozhodnout, že člen nebo bývalý člen jejího statutárního orgánu ručí za splnění jejích povinností, jestliže
- a) bylo rozhodnuto, že obchodní korporace je v úpadku, a
- b) člen nebo bývalý člen statutárního orgánu obchodní korporace věděli nebo měli a mohli vědět, že je obchodní korporace v hrozícím úpadku podle jiného právního předpisu, a v rozporu s péčí řádného hospodáře neučinili za účelem jeho odvrácení vše potřebné a rozumně předpokladatelné.
24. Účastníci byli poučeni soudem o tom, co je třeba tvrdit a prokázat v rámci tohoto sporu, tedy především existenci žalobcem tvrzených splatných pohledávek déle než tři měsíce před vznikem závazku dlužníka vůči žalobci, tj. zda byla naplněna podmínka platební neschopnosti podle ust. § 3 odst. 2 písm. b) insolvenčního zákoníku. Dále pak žalovaný, o němž je tvrzeno, že porušil svoji povinnost, že bez zbytečného odkladu po té, co se dozvěděl, nebo při náležité pečlivosti měl dozvědět o úpadku, nepodal insolvenční návrh, se může podle us. § 99 odst. 3 insolvenčního zákona zbavit odpovědnosti za škodu či jinou újmu, jen prokáže-li, že porušení povinnosti podat insolvenční návrh nemělo vliv na rozsah částky určené k uspokojení pohledávky přihlášené věřitelem v insolvenčním řízení, nebo že tuto povinnost nesplnil vzhledem ke skutečnostem, které nezávisle nastaly na jeho vůli a které nemohl odvrátit ani při vynaložení veškerého úsilí, které lze na něm spolehlivě požadovat. Jde tedy o vyvratitelnou právní domněnku, přičemž břemeno tvrzení o skutečnostech, s nimiž zákon spojuje možnost zproštění se odpovědnosti za škodu, jakož i břemeno důkazní má žalovaný, jehož odpovědnost je předpokládána a je tedy objektivní.
25. Na základě provedeného dokazování soud vyhodnotil, že v souladu s ust. § 98 odst. 1, 2, 3 IZ dlužník, tedy společnost SXXXA splnil svou povinnost podat insolvenční návrh bez zbytečného odkladu poté, co se dozvěděl nebo při náležité pečlivosti měl dozvědět o svém úpadku. Jak uvedeno shora, úpadková situace (tedy podmínky platební neschopnosti podle ust. § 3 odst. 1, 2 IZ) nastala v polovině dubna 2014. Pouze hypoteticky soud konstatuje, že i kdyby úpadková situace nastala dříve, bylo zjištěno (zejména viz výsledek ing. J.), že dřívější podání insolvenčního návrhu by nemělo vliv na rozsah částky určené k uspokojení pohledávky přihlášené věřitelem v insolvenčním řízení. Naopak, společnost SXXXA včetně jejích statutárních zástupců jednala s péčí řádného hospodáře, snížila ve výpovědní lhůtě od koncernu VW stav zásob (které byly pro svou

specifičnost fakticky neprodejné) a zároveň připravovala podklady pro vypracování insolvenčního návrhu. Žádné konkrétní pochybení neshledal soud ani pro postup podle ust. § 68 odst. 1 zák. č. 90/2012 Sb. o obchodních korporacích, tedy aby žalovaný jako bývalý člen statutárního orgánu společnosti SXXXXA ručil za splnění jejích povinností, neboť bylo prokázáno, že celá společnost, tedy i žalovaný jednali s péčí řádného hospodáře ve všech fázích, kdy společnosti SXXXXA hrozil úpadek. Ze všech uvedených důvodů proto soud žalobu zamítl.

26. Soud přiznal úspěšnému žalovanému i náhradu jím účelně vynaložených nákladů (výrok II.), a to v souladu s ust. § 142 odst. 1 o.s.ř., podle něhož tomu účastníku, který měl ve věci úspěch, soud přizná náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva proti účastníku, který ve věci úspěch neměl. Soud při stanovení odměny vycházel z ust. §§ 7, 8 odst. 1, 11 a 13 vyhl. č. 177/1996 Sb. o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátního tarifu). Žalovanému přísluší odměna za právní zastoupení v počtu 14 úkonů právní služby po 8 580 Kč za jeden úkon právní služby, a to za:

- a. převzetí zastoupení,
- b. 25. 5. 2016 – odpor a vyjádření k žalobě ze dne 7. 6. 2016
- c. 10. 2. 2017 – odvolání žalovaného,
- d. 6. 9. 2017 – účast na soudním jednání,
- e. 25. 7. 2018 – účast na soudním jednání,
- f. 27. 2. 2019 – účast na soudním jednání,
- g. 20. 5. 2019 – účast na soudním jednání,
- h. 3. 6. 2019 – doplnění podání žalovaného,
- i. 22. 7. 2019 - účast na soudním jednání,
- j. 7. 10. 2019 - účast na soudním jednání,
- k. 18. 11. 2019 - účast na soudním jednání (jednání od 9:30 do 12:05, tj. v délce 2 hod 35 min. = 2 úkony právní služby)
- l. 13. 2. 2019 – vyjádření k provedeným důkazům a závěrečný návrh žalovaného,
- m. 17. 2. 2019 - účast na soudním jednání.

Dále žalobci přísluší odměna za 14 režijních paušálů po 300 Kč. Podle ust. § 137 odst. 3 o. s. ř. pak přísluší advokátovi 21% DPH ve výši 26 107,20 Kč, když právní zástupce žalobce osvědčil, že je plátcem DPH. Celkové náklady řízení s vyčíslením DPH tak činí 150 427,20 Kč.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **l z e** podat odvolání, do patnácti dnů ode dne doručení k Vrchnímu soudu v Praze, prostřednictvím zdejšího soudu.

V Praze dne 17. únor 2020

JUDr. Irena Karpíšková, v.r.
předsedkyně senátu